

renter, anses ordningen for ophævet i sin helhed, og beskatning indtræder efter reglerne for genkøb, jfr. nedenfor under 7. Al rentetilskrivning skal forblive indestående på kontoen og anvendes til forøgelse af de årlige udbetalinger, når disse begynder at løbe.

7. Den skattemæssige begunstigelse skulle bestå i fuld fradrag for indbetalingerne og skattefrihed for beløbet med tilskrevne renter, så længe beløbet indestår på sparekontoen. Når udbetalingerne påbegyndes, beskattes disse ligesom livrenter. Ophæves kontoen, beskattes det indestående beløb over tre år, jfr. genkøbsreglen for renteforsikringer. Ved den pågældendes død bortfalder sparekontrakten, og beløbet udbetales boet. Pengeinstituttet skal i alle tilfælde af ophævelse tilbageholde en vis afgift, som i tilfælde af, at beløbet inddrages under beskatning, betragtes som en foreløbig skat, der afregnes i den endelige, og eventuelt således at for meget erlagt skat tilbagebetales. I dødsfaldstilfælde, samt hvor den pågældende udrejses af landet, bliver den af

pengeinstituttet indeholdte afgift en endelig skat.

8. Sparekontrakterne skal oprettes i en af finansministeren godkendt form. Også den med en skatteyder sambeskattede ægtefælle skal kunne oprette selvstændig sparekontrakt.

9. Under forudsætning af, at en ordning som den skitserede gennemføres, kan den, selvom den eventuelt optages i den kommende ligningslov, først få gyldighed for skatteåret 1958—59. Den del af indeværende kalenderår, som bliver tilbage efter ligningslovens vedtagelse, er så kort, at foretagne indbetalinger på sparekontrakter i vidt omfang må formodes taget ved overflytning af anden formue og altså ikke tilvejebragt ved den opsparing, som bestemmelserne tilsigter at fremme. Også hensynet til ordningens tilrettelæggelse nødvendiggør dette. Det må overvejes, hvorvidt de nugældende regler for præmiering af opsparing kan bortfalde fra og med det skatteår, for hvilket reglerne får anvendelse.